

hverken bør forhøje Areal- eller Grundstaten, og de Argumenter, hvorpaa denne Betragtning støttes, er jeg tilbøjelig til at godkende. Jeg tror, at naar man vil forhøje Skatten paa Grundjendomme, da bør man søge helt ny Skatteformer. Denne Tanke er Magistraten ogsaa fortrolig med. Den anfører, at allerede det nuværende System tager Hensyn til det Formaal at ramme den stigende Grundværdi gennem Ordningen af Grundskatten, men den erkender, at dette Princip ikke er gennemført i saadant Omfang, som det kunde være hensigtsmæssigt, og mener, at det vilde være ønskeligt at faa det gennemført paa en fyldigere og rationellere Maade. Men Magistraten har den Indbending mod en Skat, der skulde tilfigte dette, at den i alle Tilfælde vil kræve betydelige Forarbejder, og at det vil tage Tid, inden der kunde opnaas Enighed om den. Da det nu imidlertid netop gælder for Kommunen hurtigt muligt at faa forøgede Indtægter, mener Magistraten i alt Fald foreløbig at maatte opgibe Tanken om en ny Form for Grundstat, og den falder da endelig tilbage paa Huslejestatten, som den ny Skat, den efter Omstændighederne mener at maatte tilraade.

Naar vi da nu skulle tage den her foreslaaede Skat under Overvejelse, er det en Selvfølge, at vi først og fremmest ikke bør se bort fra, at der, siden Forslaget fremkom, har rejst sig en ikke ringe Modstand mod denne Skat. Jeg maa imidlertid sige, at det vilde være høist mærkeligt, om dette ikke var Tilfældet. Det vilde i Sandhed være en behynderlig Skat, mod hvilken der ikke rejste sig Modstand. Det er klart nok, at alle de, der ere bestemte Modstandere af Skatten, ville tale og skrive imod den, medens alle de, der finde, at Skatten ikke er særlig urimelig eller uheldig, i det højeste ville indskrænke sig til at sige, at naar man absolut skal blokke op, kan man lige saa gerne lade det gøre paa den ene Maade som paa en anden. Altsaa hynderlig Varme i Forsvaret for en ny Skat vil der aldrig være. I Birkeligheden maa man erkende, at Huslejestatten, som den her foreslaas, har, hvad Magistraten ogsaa har fremhævet, adskillige gode Sider. Den er let at paaligne og let at opkræve, og den rammer, som før sagt, helt ny Skatteobjekter, hvilket selvfølgelig er et væsentligt Fortrin. Dernæst ser jeg ikke rettere, end at Lovforslaget er hensigtsmæssigt i adskillige af sine enkelte Bestemmelser. Fuldstændig fri for at betale Huslejestat ere alle Lejligheder paa indtil 240 Kroners Leje; det vil altsaa sige, at hele den egentlig ubemidlede Klasse bliver

fuldstændig fri, at i Birkeligheden ingen for Husrum til personligt Brug vil rammes af denne Skat, som ikke ogsaa rammes af Indkomstskatten, og at de, der rammes, vilde gennem en Forhøjelse af Indkomstskatten uden Tvivl rammes haardere, end de rammes gennem Huslejestatten. Den Betænkelse, som paa den anden Side med Tøje kan gøres gældende med Hensyn til de væringsdrivende, hvilke i alt Fald til Næls vilde blive noget stærkere beskattede gennem en saadan Skat end gennem en tilsvarende Forhøjelse af Indkomstskatten, forekommer mig ogsaa i væsentlig Grad at være afstræffet ved Bestemmelsen i § 8, hvorefter ingen skal svare Skat af et Huslejeløb ud over $\frac{1}{3}$ af hans Nettoindtægt. Det vil altsaa sige, at naar man har en Huslejestat paa 3 pCt., saa er Maksimum af, hvad nogen kan komme til at svare i Huslejestat, 1 pCt. af hans Nettoindtægt, det er det absolute Maksimum. Jeg siger, at det forekommer mig, at disse Bestemmelser ere i og for sig fornuftige og at Skatten, gennemført paa denne Maade, ikke vil kunne siges at være uheldig. At der er nogle Enkeltheder i Forslaget, som forekomme mig mindre vellykkede, skal jeg her ikke komme ind paa.

Men medens jeg saaledes anerkender de Fortrin, som findes ved Forslaget, saa er der et Hovedpunkt, og det er netop ogsaa det Punkt, mod hvilket Angrebene først og fremmest have vendt sig, et Punkt, som ogsaa forekommer mig at gøre Lovforslaget i sin foreliggende Skikkelse til en fuldstændig Umulighed, og det er Bestemmelserne i § 14. Naar der i Fjor her i Tinget har været Tale om en Huslejestat, have vi tænkt os saadan noget som en Skat paa 2—3, maasse allerhøjest 4 pCt.; det, der derimod foreslaas her, er at gøre Huslejestatten til den almindelige supplerende kommunale Skat, saaledes at den kan stige til et fuldstændig ubegrænset Beløb, og saaledes at den kan forøges fra 1/2 til 1/3 med $\frac{1}{3}$ ikke blot af sit eget Beløb, men med $\frac{1}{3}$ af, hvad samtlige køben-

Rettelser.

- Sp. 3554, § 25 f. o.: „Ero til, at hvert enkelt af disse“, læs: „Ero til, at hans“.
 — — — § 15 f. n.: „de lo“, læs: „man lo“.
 — — — § 14 f. n.: „disse“, læs: „lignende“.
 — — — § 10 f. n.: „disse“, læs: „adskillige af de“.
 — — — § 2 f. n.: „og“, læs: „men“.